

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: T.L., zastoupeného: JUDr. Janem Kollárem, advokátem, se sídlem Sokolov, Obce
 Ležáky 972/1, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Karlovy
 Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.9.2014 č.j.
 2170/DS/14-3

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru dopravy, ze dne 11.6.2014 č.j. 1690/2014/OP/ANSU-18, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. d) a k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 5 odst. 1 písm. g), § 6 odst. 8 písm. a) a § 6 odst. 12 téhož zákona, za což byla žalobci uložena pokuta 25.000,- Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na 12 měsíců a náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce v **žalobě** namítal, že k jednání ve správním řízení se žalobce ani jeho zmocněnec nedostavili z důvodu dočasné pracovní neschopnosti zmocněnce. Zmocněnec se podle žalobce včas omluvil a doložil neschopenku, přesto bylo jednáno v nepřítomnosti žalobce i jeho zmocněnce. Podle žalobce správní orgán I. stupně nesprávně nepřihlédl

k doložené omluvě zmocněnce doručené správnímu orgánu 12.5.2014, čímž žalobci bylo znemožněno podat řádné vysvětlení.

Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** odkázal na napadené rozhodnutí a zdůraznil, že žalobce se omluvil již z jednání nařízeného na 12.3.2014, což dokládal potvrzením o dočasné pracovní neschopnosti, která byla akceptována. Dále žalobce před jednáním dne 7.4.2014 uvedl, že se chce nechat zastupovat zmocněncem, v důsledku čehož byl nařízen třetí termín jednání na 16.4.2014. Přestože se žalobce ani zmocněnec k tomuto jednání nedostavili, správní orgán jednání v jejich nepřítomnosti neprovedl a předvolal žalobce k dalšímu jednání na 13.5.2015. Přestože 12.5.2014 obdržel správní orgán omluvu zmocněnce z důvodu nemoci doloženou potvrzením o dočasné pracovní neschopnosti, projednal věc v nepřítomnosti v souladu s § 74 odst. 1 zákona o přestupcích, když z potvrzení o pracovní neschopnosti je zřejmé, že byla vystavena 6.5.2014, avšak předložena byla až den před nařízeným jednáním 12.5.2014. Dále je z potvrzení zřejmé, že zmocněnec žalobce měl od 10.5.2014 od 10 do 12 hodin a od 14 do 17 hodin povolen vycházky, z čehož vyplývá, že zdravotní stav zmocněnce nevyžadoval klid na lůžku, proto nepovažoval správní orgán I. stupně omluvu za řádnou, s čímž se žalovaný ztotožnil.

V **replíce** žalobce uvedl, že žalovaný nezohlednil fakt, že termín jednání byl stanoven na 9. hodinu, tedy vzhledem k období docházek nemohl se zmocněnec žalobce účastnit. Hodnocení zdravotního stavu zmocněnce není ze strany správního orgánu na místě, neboť okolnost vzniku dočasné pracovní neschopnosti a to, zda byl zmocněnec upoután na lůžko či nebyl, nezohledňuje, že se zmocněnec řádně před jednáním omluvil a předložil kopii potvrzení práce neschopného pojištěnce a žádal o přeložení termínu jednání. Žalovaný se tak podle žalobce blíže nezajímal o důvody vystavení dočasné pracovní neschopnosti a nemůže hodnotit léčebný režim tak, jak byl lékařem stanoven včetně vycházek, které z hlediska důvodnosti léčby měly opodstatněný význam.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 6.1.2014, podle něhož žalobce v tento den v 15:40 hodin v Sokolově v ulici Boženy Němcové č. 712/10 směrem k obchodnímu domu Penny řídil vozidlo reg.zn. ... a na výzvu se podrobil testu na přítomnost návykových látek v těle, přičemž testovací sada DrugWipe 5S byla pozitivní na THC. Dále řidič při kontrole nepředložil na výzvu řidičský průkaz. Žalobce oznámení o přestupku odmítl podepsat. Podle úředního záznamu z téhož dne testovací sada byla pozitivní na cannabis a řidič uvedl, že dne 5.1.2014 kolem 22. hodiny užil jednu cigaretu zelené sušiny (marihuana). Byl vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření s odběrem krve a moče, čemuž se odmítl podrobit. Na místě byla pořízena fotodokumentace a videodokumentace a rovněž úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky.

Správní orgán předvolal žalobce k jednání na 15.3.2014. Žalobce se z tohoto jednání omluvil prostřednictvím pana P.T., který před začátkem jednání předložil správnímu orgánu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti z téhož dne. Správní orgán předvolal žalobce k jednání na 7.4.2014, přičemž žalobce se k tomuto jednání dostavil a před jeho zahájením sdělil, že si chce zvolit zástupce, tudíž mu byl sdělen nový termín jednání 16.4.2014. Dne 17.4.2014 se zmocněnec žalobce P.T. spolu s plnou mocí datovanou 16.4.2014 dostavil ke správnímu orgánu I. stupně k nahlédnutí do spisu, kde se současně vyjádřil, že zjistil, že

jednání 16.4.2014 se neuskutečnilo. Zmocněnci žalobce bylo doručeno předvolání k jednání na 13.5.2014 do vlastních rukou dne 23.4.2014. Dne 12.5.2014 došla správnímu orgánu I. stupně žádost o odročení jednání z důvodu nemoci zmocněnce doložená rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti datovaným 6.5.2014 s tím, že jsou od 10.5.2014 povoleny vycházky od 10 do 12 hodin a od 14 do 17 hodin. Správní orgán projednal věc v nepřítomnosti zmocněnce žalobce i samotného žalobce dne 13.5.2014.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že v rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti zmocněnce žalobce nebylo upřesněno, jakou nemocí či úrazem zástupce trpěl, avšak bylo zde uvedeno, že měl od 10.5.2014 povolené vycházky v čase od 10 do 12 hodin a od 14 do 17 hodin. Vzhledem k tomu měl správní orgán za to, že zástupce nebyl v takovém zdravotním stavu, který by mu znemožňoval dostavit se k jednání. Jednání bylo sice nařízeno na 9 hodin, avšak zástupce měl v den jednání povoleny vycházky, mohl tedy kontaktovat správní orgán a požádat jej o konání jednání v jiném čase. Správní orgán tedy nepovažoval omluvu za opodstatněnou.

V žalobou **napadeném rozhodnutí** žalovaný uvedl, že z předmětného potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti je zřejmé, že bylo vystaveno 6.5.2014. Správnímu orgánu však bylo předloženo až 12.5.2014, tedy den před nařízeným jednáním. Rovněž je z potvrzení zřejmé, že měl zmocněnec povolené vycházky od 10.5.2014, tedy z toho vyplývá, že zmocněncův zdravotní stav nevyžadoval klid na lůžku, proto nelze omluvu zmocněnce považovat za řádnou a žalovaný se s postupem správního orgánu I. stupně ztotožnil.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žaloba není důvodná.

Podle **§ 74 odst. 1 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb.**, o přestupcích v nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Podle **§ 59 věty čtvrté zákona č. 500/2004 Sb.**, správního řádu nemůže-li se ze závažných důvodů předvolaný dostavit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

Žalobce v žalobě nesouhlasil s neakceptací omluvy jeho zmocněnce z jednání dne 13.5.2014 správními orgány.

Soud se ztotožnil se správními orgány v závěru, že omluva zmocněnce žalobce byla opožděná, když rozhodnutí o pracovní neschopnosti je ze dne 6.5.2014 a zmocněnec žalobce je předložil teprve den před jednáním 12.5.2014. Nebyla tak splněna podmínka bezodkladné omluvy ve smyslu výše cit. ust. **§ 59 správního řádu**, tzn. omluva nebyla včasná.

S ohledem na způsob a dobu omluvy zmocněnce žalobce těsně před jednáním bylo na něm, aby, pokud se chtěl jednání zúčastnit, si sám zjistil, že jeho omluva bude akceptována.

V rozsudku čj. **9 As 90/2012-31** ze dne 1.8.2013 Nejvyšší správní soud konstatoval, „že v souladu se zásadou *vigilantibus iura* bylo na stěžovateli, aby se u správního orgánu včas informoval o přijetí své omluvy. Byla-li tato omluva správnímu orgánu doručena méně než 24 hodin před plánovaným konáním ústního jednání, jdou případné obtíže se zjišťováním stanoviska správního orgánu k tíži stěžovatele.“

Na projednávanou kauzu lze podle soudu také aplikovat např. rozsudek NSS ze dne 21.2.2013 čj. **9 As 101/2012-60**, podle něhož „*uplatnění práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného z přestupku předpokládá jistou součinnost jak ze strany správního orgánu, tak ze strany samotného obviněného z přestupku. Správní orgán má povinnost postupovat tak, aby obviněnému z přestupku vytvořil podmínky pro to, aby mohl realizovat své právo na projednání přestupku v jeho přítomnosti. Jde především o nutnost obviněného řádně předvolat k jednání. Již samotná povaha práva na projednání přestupku v přítomnosti obviněného pro svou realizaci v praxi vyžaduje též jistý stupeň součinnosti ze strany obviněného z přestupku, kterou lze spatřovat např. v tom, že se fyzicky dostaví, případně se náležitě omluví, pokud se nemůže dostavit, byť se jednání zúčastnit chce. Správní orgán má povinnost akceptovat omluvu, která je náležitá; to předpokládá jak její bezodkladnost, tak i relevanci důvodů, o něž se opírá.*“

Na základě cit. úvah má soud za to, že správní orgány správně omluvu zmocněnce žalobce nepovažovaly ani za **náležitou**. Vzhledem ke každodenním povoleným vycházkám v rozhodnutí o pracovní neschopnosti soud stejně jako správní orgány nepovažuje samotné předložení pracovní neschopnosti za dostatečné doložení důvodu, znemožňujícího dostavit se ke správnímu orgánu.

K vydání rozhodnutí po projednání věci bez přítomnosti žalobce byly splněny podmínky ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. A to na základě skutečnosti, že omluva žalobce nebyla v souladu s výše cit. ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu včasná a řádná. Omluvu žalobce správní orgány posoudily na základě svého uvážení, které logickým a srozumitelným způsobem odůvodnily ve svých rozhodnutích.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to

neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. prosince 2015

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková